

гарския черковенъ въпросъ. — Незаинтересованостъ на княза до 1848 г. — Друго писмо до Богориди върху злодеянната на гръцкиятъ архиепископ. — 3. Постъпки и мемоари предъ руски представители. — Писмо на Букурешката българска община до Порфирий Успенски. — Селимински се застъпва за български стипендианти въ Киевската семинария. — Успенски прави постъпки предъ синода въ Петербургъ. — Ново ходатайство на Селимински по българския черковенъ въпросъ. — Исторически прегледъ на българо-фенерските отношения; опасность за православието отъ неотстъпчивостта на патриаршията. — Мемоаръ на Селимински по същия въпросъ предъ руския консулъ въ Букурешъ. — Подробенъ анализъ на гръцкото духовно владичество въ България. — Деяностъ на френските агенти; страдания на българските патриоти. — 4. Българското просвѣтно дѣло дома и въ чужбина. — Селимински полага грижи за образованието на младежите ни въ чужбина. — Писма до Золотовичъ и Г. Атанасовъ по народното съзвездане. — Ходатайства предъ Киевския митрополитъ и др. относно българските питомци въ руските семинарии. — Необходимо е сиротопиталище въ Киевъ. — Захарий Княжески и руската помощъ. — Изложение до Високата порта по българските искания противъ патриаршията. — Поетически опитъ (ода) на Селимински. — Препоръка за Д. Чинтуловъ до сливенци; похвала на родния градъ. — Полемика съ гърка Цукала 274

ГЛАВА XI

КРИМСКАТА ВОЙНА

1. Предпоставки и ходъ на войната. — Надежди, пробудени въ България отъ войната въ 1853—1856 г. — Селимински и Раковски за руските намѣрения. — Гледище на императоръ Николай по турския въпросъ и правата на християнските народи. — Хомяковъ за дѣла на Русия. — Наполеонъ III и правата на латинското духовенство. — Князъ Меншиковъ въ Цариградъ. — Обявяване и край на войната. — Парижкиятъ конгресъ и Хатихумаюнътъ отъ 1856 г. — Жалба на цариградските българи до Меншикова. — Записката на проф. М. Погодинъ и тая на Паскевичъ Еривански. — 2. Българска доброволческа команда отъ 1854—56 г. — Мемоаръ на Селимински по образуването на тази команда. — Просба на Браилската община до императоръ Николай. — Генералъ Ив. Саллосъ като главенъ разпоредител по формирането на волентирския батальонъ. — Комитетъ или Епитропия на българите въ Букурешъ. — Василь Вълковъ и знамето на доброволците. — Деяностъ на Селимински по откриването на бюра за доброволците. — Противодействие отъ генералъ Саллосъ: показания на Селимински и Н. Палавузовъ. — Мемоаръ на Селимински за отношенията между българите и съседите имъ. — Поведение на Саллосъ и сѫдба на българските доброволци. — 3. Селимински като организаторъ на доброволците. — Документи по дейността му презъ време на войната